

Συνδυασμό των ασυμβίβαστων

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ Συνεργείο μετέφερε στην Κύπρο για δύο παραστάσεις στο ARTos, την παραγωγή «Το ημερολόγιο του Αδάμ και της Εύας» βασισμένη στο κείμενο του Μαρκ Τουέιν. Η Λίλλυ Μαλεμέ διασκεύασε το κείμενο έτσι ώστε να αποτελέσει βάση για «χειροποίητο μιούζικαλ τσέπης».

Αρκετά τολμηρό το εγχείρημα να χτίσεις «πάνω» στον Τουέιν. Η φωνή του συγγραφέα είναι τόσο προσωπική, το ύφος μοναδικό, το χιούμορ ιδιοφυές, που ίσως δεν του άξιζε ο ρόλος του «υποστρώματος», του «φόντου», με το υποκριτικό και μουσικό «επίστρωμα» πληθωρικό, έντονο, αυτάρκες.

Στην ουσία η παράσταση χρειαζόταν τον Τουέιν ως θεματικό καμβά, με τη διαφορά στη φύση του χιούμορ του τελικού σκηνικού προϊόντος και της λογοτεχνικής του πηγής να υπάρχει, στο ύφος και στο ήθος. Σ' ό,τι αφορά το ήθος, ή ειδοποιός διαφορά είναι ότι το χιούμορ του Τουέιν, προκλητικό, θαρραλέο, πάντα είχε στόχο κάθε λογής ταμπού, τα κοινωνικά, θρησκευτικά, ιστορικά «ιερά και όσια». Το χιούμορ της παράστασης δεν είναι επιθετικό. Σ' ό,τι αφορά το ύφος, η αισθητική του Τουέιν πηγάζει από τον παραδοξολογικό συνδυασμό των ασυμβίβαστων κα-

Θέατρο

ΤΗΣ ΝΟΝΑΣ ΜΟΛΕΣΚΗ

ταστάσεων και φαινομένων, όπως, π.χ., στο «A Connecticut Yankee in King Arthur's court», όπου ο αμερικανικός ορθολογισμός αντιπαρατίθεται στο πομπώ-

δες σκοτάδι του αγγλικού μεσαίωνα. Στην υπό εξέταση περίπτωση αντιπαρατίθενται δύο υφολογικά μεγαθήρια, δυο απόλυτα στερεότυπα, η Παλαιά Διαθήκη και το... My dear Diary. Το στοιχείο αυτής της κωμικής στυλιστικής σύγκρουσης δεν απουσιάζει από την παράσταση, όμως οι δημιουργοί της ίσως να θεώρησαν ότι η φύση της (σύγκρουσης) είναι υπερβολικά λογοτεχνική και χρήζει θεατρικής ενίσχυσης.

Η επιλεγμένη υποδιαίρεση του θεατρικού είδους, το «μιούζικαλ τσέπης», ήταν γοπευτική για τους ίδιους τους συντελεστές, καθώς καλυπτόταν πλήρως από τις δυνατότητες που διέθεταν. Αυτό έδινε στους τρεις ηθοποιούς της παράστασης μεγάλη αυτοπεποίθηση, που σε συνδυασμό με την ιδιαίτερη δεκτικότητα του κοινού στην αίθουσα του ARTos, έφτανε στα όρια της αίσθησης παντοδυναμίας. Το μουσικό μέρος (από τις «Παράξενες μέρες», σε στίχους του Βασίλη Ανδρέου) εμβολίαζε με την αισθητική του show το υποκριτικό, η επιδεικτική πληθωρικότητα των αυτοσχεδιασμών συνέπαιρνε τους ηθοποιούς. Ο Βασίλης Ανδρέου, κυρίαρχος αυτού του παιχνιδιού, απολάμβανε τη δική του αποτελεσματικότητα. Ο Δημήτρης Μυλωνάς ίσως χρειαζόταν περισσότερο κόπο για να φτάσει στα ίδια ύψη με τους άλλους δύο συναδέλφους του. Η Άννα Κουτσαφτίκη από το γκροτέσκο της αποσταγμένης θηλυκότητας περνούσε ομαλά σε άλλες συναισθηματικές προεκτάσεις του ρόλου της, διατηρώντας και τα στοιχεία της τουεϊνικής στυλιστικής ειρωνείας.

«Το ημερολόγιο του Αδάμ και της Εύας» από το Θέατρο Συνεργείο.

Διασκευή-Σκηνοθεσία: Λίλλυ Μαλεμέ. Σκηνικά-Κοστούμια: Αλεξάνδρα Σιάφκου, Αριστοτέλης Καρανά-
νος. Μουσική: Παράξενες Μέρες. Παίζουν: Δημήτρης
Μυλωνάς, Άννα Κουτσαφτίκη, Βασίλης Ανδρέου